

GOTHARD

ZDE V PÁNU ODPOČIVA
MARIE RAJMONOVÁ
† 28. 8. 1892 † 27. 7. 1946
ThDr. MIROSLAV RAJMON
† 26. 3. 1919 † 3. 1. 1991

JE JESTĚ SLEDAN.

RODĚNÍ MIKOUŠ

FRANČISKA MIKOUŠOVÁ

† 18. 10. 1892 † 22. 11. 1951

DEŠKA MIKA

† 10. 10. 1894 † 20. 11. 1970

RODĚNÍ MIKOUŠ

† 10. 10. 1894 † 20. 11. 1970

Milí čtenáři, teoreticky není problém vyznat, že úkolem člověka na Zemi je žít tak, jak to chce Bůh, a svým životem pak dojít až do věčnosti, kde budeme trvale s Bohem, který všechno stvořil a od něhož tedy všechno pochází.

Prakticky je to však mnohem těžší. I když v podstatě velmi jednoduché. Pokud víme, že máme na Zemi plnit Boží vůli, pak je namísto otázka, zda ji někde můžeme poznat. Jako křesťané věříme, že Boží vůle je lidstvu už tisíce let zjevena v Bibli. Není tedy složité odpovědět si sami, kde se o Boží vůli můžeme (a máme) dozvědět.

Domýšlet si, že chozením do kostela se dostatečně duchovně „zásobujeme“ na cestě do věčnosti, je hodně riskantní právě vzhledem k Božímu Slovu. To je totiž neměnné právě proto, abychom se nenechali strhnout přirozenými změnami společenského života, kterými si lidstvo vždy procházelo a bude procházet. Když někdo nařká, že se doba mění, buď je to příznak „uremcaného“ stárnutí, anebo projev nemoudrosti, která se domnívá, že ideální stav bytí a žití je stabilní udržování všeho tak, jak bylo.

Pohyb (tedy opak stability) je jedním ze základních projevů života. O tom, zda se společnost hýbe správným směrem, můžeme polemizovat, ale nezabráníme tomu. To, čemu můžeme zabránit, je aby nás tento pohyb nevzdaloval od Boha. Vyznat existenci Boha je věc jedna, naslouchat Mu a podřídit se Mu je věc druhá. Už jen to slovo – podřídit se!

Ne, není to samozřejmost a většinou to neumíme. Protože se neumíme a nechceme podřízovat ani v běžném životě. Přitom právě v tom může být nápomocná správná výchova: ta učí odmítnout lákavou špatnost

a konat naopak dobro, které příliš vábivé není. Přemáhat se a udělat to, co se mi a nám nechce.

Bible se nám předkládá k poznání skrze text a jeho výklad. Už v době vzniku Bible Bůh upozorňuje lid, že Jeho Slovo je sice dáno každému, ale ne každý mu bude rozumět a ne každý dostává právo a moc toto Slovo vykládat. V samotě a bez systematické pomoci se tedy může stát, že si Písmo Svaté začneme vykládat po svém a mimo linii, kterou určil Stvořitel. Stovky různých křesťanských denominací jsou toho důkazem. Odmítnutí učitelského úřadu Církve s sebou nese riziko, že dříve nebo později vlastně přestaneme vyznávat katolickou nauku, i když formálně zůstaneme katolíky.

Pojďme si v letošním roce oprášit základy naší víry. Dvanáct večerů, jeden každý měsíc, se tak může stát minimem, které pro osvětlení své víry můžeme v Jubilejním roce udělat. Navíc s možností diskutovat a ptát se. Po katechezi daného večera bude prostor pro společné hledání pravdy. Pro každého, kdo hledat chce, a místo argumentačního souboje budeme připraveni k naslouchání a podřízení se tomu, co už učitelský úřad kdysi dávno rozhodl.

To vše může bez lásky vést k formalismu a farizejství. Proto se souběžně s věroukou učme více lásce, která není omezena pouze na ty, kteří nám jsou sympatičtí. Ta biblická láska hledá na druhém člověku vždy něco dobrého, odpouští a koná dobro i tomu, kdo si to z lidského úhlu pohledu nezaslouží.

Třeba kněží, kteří v Bubenči působili, a nezařadili se mezi ty osobnosti, na které někdo rád vzpomíná. Přesto mají zásluhu na tom, že zde zůstal kostel, v kterém byly udělovány svátosti a vykládáno Boží Slovo. Můžeme některé z nich nalézt na hřbitově a pomodlit se u jejich hrobu. Za ně i za sebe. Abychom podle víry, v níž jsme byli pokřtěni, i žili...

P. Miler

Na obálce hrob P. Miroslava Rajmona, Olšanské hřbitovy, IX. hřbitov, 5. oddělení, hrob 602. U Sv. Gotharda sloužil v letech 1960–1985, nejdříve jako administrátor, poté jako farář.

Zkušenosti nejen v jiných zemích, ale i u nás ukazují, že farnosti, které neprošly proměnou a zůstaly v zaběhnutých kolejích ve stylu: kněz, který vše zajišťuje, pár jeho nejvěrnějších, kteří mu pomáhají, a zbytek pasivních návštěvníků, zanikají. Prežívají pouze ty komunity, pro které je víra životním stylem a církev konkrétní společenství, které tvoří. Každý z pokřtěných by tedy měl najít tu „svou komunitu“, z které nejen čerpá, ale pro kterou rovněž žije, a v ní také ten „svůj tým“, který zajišťuje určitou oblast farního „rodinného života“.

PŘÍPRAVA MŠÍ PRO RODINY S DĚTMI

Vyjma prázdnin je rodinám s dětmi věnován větší prostor během nedělní mše v 10:30, jejímž maskotem je oslík, který spolu s ostatními lidmi v kostele prožívá evangelium i kázání. Proč zrovna oslík? Byl přece u narození Ježíše v Betlémě a doprovázel ho i na poslední cestě do Jeruzaléma.

Vedoucí týmu: Eva KLIČKOVÁ
Zástupce: Daniela JENDROLOVÁ

Potřebujeme matky nebo otce, kteří by včas před zahájením postní a adventní doby společně s knězem vymysleli dlouhodobé úkoly pro děti, které pak budou doma děti plnit společně s rodiči, aby se kromě náboženství a kostela víra žila i v domácnostech a v rodinách. A protože obě dámy mají již odrůstající děti, potřebujeme rovněž další maminku, která má menší děti, chodí s nimi ke Sv. Gothardu ráda a je si vědoma toho, že nic „se“ neudělá samo, a tak je ochotna přiložit ruku k dílu.

Pište na: maljoslik@farnostbubenec.cz
V kopii na: farar@farnostbubenec.cz

Za Gambii jsme se sice modlili už v září roku 2024, ale ze Senegalu, kde působí český velvyslanec s působností i pro území Gambijské republiky, přišel povzbudivý dopis až koncem listopadu.

Velvyslanectví České republiky
v Senegalu

Angle rue Maunoury x Leblanc
Dakar-Plateau, Sénégal
B.P. 6474
Dakar@mzv.gov.cz
Tél: +221 33 821 45 76

Vážený pan
P. ICLic. Mgr. Miloš Szabo, Th.D.
kněz farnosti u kostela sv. Gotharda
Římskokatolická farnost u kostela sv. Gotharda
Krupkovo náměstí 32/6
160 00 Praha 6, Bubenec

V Dakaru, 18. listopadu 2024

Milý otče,

upřímně Vám děkujeme, že se svými farníky nezapomínáte ani na relativně vzdálené africké země, na jejich obyvatele a na jejich osud. Věříme, že Vaše modlitby nezůstanou nevyšlyšeny.

Jak víte, Gambie je jedna z nejhudších zemí světa, s omezenými zdroji a vyhlídkami na ekonomický rozvoj, který by dokázal nasycit a z chudoby vymanit místní obyvatele. Ale jak jsem se mohl osobně přesvědčit, je to země zajímavá, která nepostrádá např. turistický potenciál a je plná sice nebohatých, ale přívětivých a laskavých lidí.

Děkujeme Vám za Váš zájem a užitečnou iniciativu, díky níž se mezi Vašimi farníky tato země stává něčím víc, než jen neznámou tečkou na mapě.

S uctivými pozdravy,

Marek Skolil
Velvyslanec

Modlitba za svět trvá již od ledna 2020, máme tedy za sebou již 60 konkrétních zemí a území, na které jsme v modlitbě mysleli.

Od zmíněného ledna se válečné konflikty ve světě rozšířily o další území. Vypukla válka na Ukrajině, Izrael bojuje s Palestinou, Sýrie zažila státní převrat, vyostřily se vztahy mezi Jižní a Severní Koreou, už několik měsíců trvají protesty také v Gruzii. Diplomatické roztržky jsou ale i mezi Venezuelou a Guyanou, nepokoje jsou v asijském Myanmaru, eskaluje napětí

v Abcházii, hnutí Tálibán hrozí Pákistánu, několik let se očekává převrat v africkém Kamerunu a stále více zemí mluví o tom, že si nárokuje část Antarktidy, která je doposud spravována 30 zeměmi, a je pouze otázka času, kdy některá z nich kvůli zásobám surovin poruší dohodu z roku 1959 anebo ji prohlásí za překonanou.

MODLEME SE ZA MÍR VE SVĚTĚ

Je to to nejmenší, co můžeme spolu udělat.

Co může udělat pro mír ve světě obyčejný člověk? Nic? Jen čekat, co udělají vlády světa a jak budou reagovat jednotlivé národy na různé národnostní nebo náboženské konflikty? Něco přece jen udělat můžeme. V několikaletém projektu Modlitba za svět putujeme doslova po celém světě: každé první pondělí v měsíci v 17:30 je u Sv. Gotharda sloužena mše za určitou zemi, po níž následuje přednáška, ukončená představením státní hymny. Celý měsíc se pak společně i osobně modlíme na úmysly, týkající se této země. Chceme prosit Boha za bezpečný svět, aby byl místem života nejen pro nás, ale i pro ty, kteří se teprve narodí.

Guatemala

6. ledna 2025 – 2. února 2025

Spolu se sousedním Hondurasem a Salvadorem tvoří Guatemala trojúhelník, který nechvalně proslul ohromnou mírou pouličního násilí a vražd. Za brutální kriminalitou stojí především gangy, jež se rozrostly do nadnárodních organizací. I to je jedna z reálných tváří země, kde se sice většina obyvatelstva hlásí k římskokatolické církvi, ale tato příslušnost se projevuje zejména tím, že jsou všichni pokřtěni, nejdůležitější události života se odehrávají s požehnáním kněze a pro své počínání si i ti největší bossové chodí úspěch vymodlit v neděli do „svého“ kostela.

Posuzovat zemi a její bezpečí lze z různých úhlů pohledu: můžeme obdivovat pouze přírodu, zkoumat mayské památky, nahlížet do nejstarší historie místního obyvatelstva, anebo se zamíchat do jejich každodenního života a poznávat realitu, jaká je. Při kontaktu s obyvatelstvem musí přitom Evropan počítat, že zítra klidně znamená za týden, za hodinu je ve skutečnosti za čtyři hodiny, možná znamená ne a ano zas možná.

Gang neznamená pouze podzemí, ale i to, co se odehrává na ulicích. Všichni vědí, že někteří lidé vlastní zbraně, ale používat je smí pouze ten, komu to gang dovolí. Respektive, je nebezpečné, když ty zbraně má někdo, kdo do

toho gangu nepatří. Pak se klidně může stát, že i náhodný turista je svědkem policejního zátahu, kdy vletné houf ozbrojených mužů do nějakého obchodu, vyveče ven chlápka a odveze ho na stanici. Nikdo příliš nezkoumá, že udání podal někdo z gangu, který prostě nenesl, že se ozbrojuje někdo bez jejich dovození. Sami sebe pasovali za ochránce spravedlnosti a ostatním nezbyvá než to respektovat a nedostat se s nimi do křížku. Pokud se někdo rozhodne proti jejich vůli, musí počítat s tím, že dříve nebo později si to odnese. A většina přihlížejících se na jeho obranu nepostaví.

Možná se to našinci bude zdát divné, ale stejně tak se běžnému obyvateli Guatemaly bude zdát divné, že se někde pořádek udržuje jinak, než jsou na to zvyklí oni. Navíc to takto mají desetiletí. Převzali to po svých rodičích, a tito se tak naučili žít od svých předků. Přijedli do tohoto světa praktikující evropský katolík, ještě se podiví i tomu, když z jejich úst bude slyšet španělsky, že to takto zkrátka chce Bůh. A tak se spousta vražd ani nehlásí na policii. I ta má strach z toho, že pokud by náhodou narazila na vlivného člena gangu, může to některého z jejich příslušníků stát život.

I přesto na internetu řada cestovních agentur nabízí v Guatemale zajímavou dovolenou. V pondělí 6. ledna se dozvíte, proč.

Večer věnovaný Gruzii 6. ledna 2025:

17:30 mše svatá s úmyslem za Guatemalu,
18:15 prezentace základních informací (Michal Dratva), historických a náboženských souvislostí (P. Miloš Szabo) a monitoring současného dění v zemi (Jiří Václavek).

S kostelem svatého Gotharda byli manželé Věra (89) a Zdeněk (92) KOPKOVI spjati už v době, kdy většina z nás ještě netušila, že tento kostel vůbec existuje. Službě u oltáře, kostelnictví a starosti o úklid zasvětili přes čtyřicet let.

Sakrální prostor kostela oba manžele kdysi dávno spojil. Byl to ale kostel v Lošticích u Olomouce, odkud pochází paní Věra. „Manžel tam jezdil na prázdniny k tetě. Mně bylo 16, takže už jsem nestávala v kostele mezi dětmi, ale sama. A on po mně koukal,“ vypráví Věra Kopková, jak se seznámili. Svazba proběhla na Moravě, ale potom se pár přestěhoval do Prahy. „První dceru Věru nám křtil břeňovský farář František Jedlička,“ vzpomíná pan Zdeněk. „Ale druhou dceru Zdeničku Agátu už pokřtil otec Hermach tady u Svatého Gotharda.“

RAMÍNKO SE JMÉNEM

Kromě rodiny se manželé Kopkovi naplno věnovali své práci. Pan Zdeněk vyměnil pozici konstruktéra filmové techniky ve firmě Meopta a stal se hlavním technikem a později ředitelem filmového studia pražské FAMU. Paní Věra pracovala jako ekonomka a účetní. Postupně si ale přibrali mnoho dalších povinností právě v bubenečské farnosti.

„Byli jsme jednoho večera na mši, ale nesvitly svíčky. Šel jsem to říct do sakristie, kde stál kostelník inženýr Paták. A ten mi povídá: „Když jste tady, pojdte si zaministrovat.“ Já se nechal přesvědčit, a pak jsem sloužil u oltáře dalších čtyřicet let,“ vzpomíná Zdeněk Kopka. Postupně se z něj stala legenda i mezi kluky ministranty, se kterými donedávna jezdil na „ministrantské výpadovky“ a s většinou si tyká. Dodnes má také ve skříní v sakristii svoje podepsané ramínko a ministrantský oděv.

HOSTIE, ČERVOTOČ A TRÁSNĚ NA KOBERCÍCH

Ani Věra Kopková ale nestála stranou. V době, kdy začal Zdeněk ministrovat, byla prý v kostele „úklidová krize“, a tak zorganizovala několik lidí na pravidelný úklid každý týden. Pořádkem v kostele byla paní Věra vyhlášena. Lavice musely být vyleštěné a trásné na čistých kobercích srovnané.

Kromě toho prala roky ubrusy na oltáře zvané plátna.

Spolu s manželem byli také kostelníky. „Měli jsme klíče od kostela a v době, kdy nastalo období bez stálého kněze, jsme asi v pěti lidech dělali vše, co bylo potřeba, nakupovali hostie, víno, svíčky. Asi třikrát jsme také nechávali kostel plynovat, aby červotoč nezničil lavice a oltáře.“

SPOJENÍ VÍROU

Když se řekne bubenečská farnost, neznamená to ale prý pro Kopkovy jen povinnosti. Vzpomínají na dlouholetá přátelství, farníky i faráře: „Z minulosti se mi vybavuje otec Zrzavý, paní doktorka Wiesnerová nebo Ondráčkovi, kteří se odstěhovali,“ říká Zdeněk a manželka doplňuje: „No a samozřejmě ti, co tu s námi jsou, jako Alenka Kartašová, varhaník František, Maruška Bílková, Lída Kufová, paní Grecová. Některé tváře nám postupně mizí...“

Na otázku, co pro ně znamená víra v Boha, přichází od paní Věrky rychlá odpověď: „Všechno, od dětství na Moravě až doteď.“ Pan Zdeněk se zrovna vrátil z nemocnice, sedí po boku své ženy a říká: „Je to základní hodnota života. K tomu není co dodat.“

zaznamenala Tereza HELLEROVÁ

Milí čtenáři, v době uzávěrky lednového Gotharda je naplno rozběhnutá akce Vánoční strom. Jako každý rok, i letos nás těší zájem o tuto akci. O tom, jak dopadla, si povíme v příštím čísle. V lednu se opět uskuteční **Tříkrálová sbírka** pořádaná Arcidiecézní charitou Praha. Výtěžek Tříkrálové sbírky je jako vždy rozdělen mezi farnost jako koledující subjekt a projekty Charity Česká republika. Záměr, se kterým jsme se letos do sbírky přihlásili, momentálně probíhá procesem schvalování. Z projektů Charity Česká republika jmenujme například rekonstrukci Domova sv. Václava ve Staré Boleslavi, což je domov pro seniory určený kněžím a jiným pracovníkům v církvi. Ze zahraničních projektů jmenujme pomoc chudým rodinám, dětem a obětem domácího násilí v zemích Kyrgyzstán a Uzbekistán.

Přejeme vám krásný leden!

Anežka a František

Srdečně zveme na
KONCERT PODANÉ RUKY
26. 1. 2025 v 17:00

Pozvány jsou i další katolické farnosti a křesťanské sbory z Prahy 6. Přijďte si poslechnout kvalitní duchovní hudbu a podat si ruku s ostatními křesťany z našeho okolí.

Jana SIBERA – soprán
Monika HERIANOVÁ – flétna
Linda JURÁNKOVÁ – varhany

PROGRAM

J. S. Bach	Sonáta g moll BWV1020
Vavilov/Caccini	Ave Maria
G. Fauré	Pavana Op. 50
Ch. Gounod	Ave Maria
S. Rachmaninoff	Vocalise Op. 14
L. Janáček	Zdravas Maria
C. Chaminade	Sérénade aux étoiles
A. L. Webber	Pie Jesu
W. Gomez	Ave Maria

1. ledna 2025 BIBLICKÁ HODINA SE NEKONÁ

8. ledna 2025 215. SABATICKÝ ROK

Deuteronomium, kapitola 15

Bible velmi často zabíhá do konkrétních detailů své doby nejen proto, aby nám skrze tyto texty Bůh pouze přiblížil tehdejší realie, ale naopak, aby nás poučil a přiměl Boží Slovo přenášet do konkrétní doby a konkrétních situací, v nichž žijeme. Když chtěl Bůh mít ve vesmíru bytost, která by se mu podobala svobodnou vůlí a schopností přemýšlet v duchovních rozměrech, zároveň dal člověku úkol napravovat vše, co se naopak lidskou nedokonalostí pokazí. Sabatický rok tedy není pouze rokem pasivního odpočinku, ale naopak, rokem velmi aktivní nápravy, aby se v Jeho lidu co nejvíce vyrovnaly sociální rozdíly a vyřešily nejpálčivější problémy.

15. ledna 2025 216. SVÁTKY

Deuteronomium, kapitola 16

Není to poprvé, co se v Písmu objevuje soupis svátečních dnů, které si Bůh žárlivě střeží jako svůj čas, který mu má člověk zachovat neposkvrněný žádným pozemským pachtěním. Modlitbou, přinášením obětí, ale i společnou hostinou a radostnými slavnostmi si má člověk už na Zemi více uvědomovat, že jedine s Bohem

a v Bohu nalezne věčné uspokojení a plnou radost ze života. Tento liturgický kalendář vycházel z běžného života pastevců a zemědělců, proto se tolik mluví o ovcích či jiném dobytku, jakož i o mouce, chlebě nebo jiných plodinách. Mezi všemi svátky je nejsilnější ten, jímž si člověk připomíná Boží všemohoucnost a lásku: pesach. Svoboda není lidská zásluha, ale Boží dar.

22. ledna 2025 BIBLICKÁ HODINA SE NEKONÁ

29. ledna 2025 217. ÚCHYLKY V BOHOSLUŽBĚ

Deuteronomium, kapitola 17

Člověk se může vůči Bohu provinít několika způsoby a v několika rovinách. Nejen tím, že na místo Boha postaví jinou modlu, osobu nebo věc, která pak nejvíce determinuje jeho chování a stává se tak skutečným pánem člověka místo jediného Boha, ale i tím, že k Jeho účtě volí nesprávné prostředky, anebo dokonce přímo špatné, hříšné způsoby. Každý, kdo druhého miluje, hledá to, co mu způsobuje radost, a naopak vyhýbá se všemu, co ho bolí. Platí to zvláště silně ve vztahu člověka k Bohu. Kromě nesprávného kultu tato kapitola pojednává rovněž o způsobu, jak se mají vést soudní spory a kdo v nich má právo závazně rozhodnout.

Při slavnostních bohoslužbách se v katolické liturgii používá kadidlo: Tento zvyk je převzat ze židovských rituálů, protože právě v židovském prostředí se začaly utvářet i první křesťanské komunity. I když se v jednotlivých obřadech (západních i východních) mírně liší vnější podoba jak samotných kadidelnic, tak i způsob okuřování, smysl tohoto úkonu zůstal u všech náboženských skupin stejný.

Vůně kadidla, které je spalováno na rozžhaveném uhlí, má v přítomných vyvolávat příjemné pocity, aby více vnímali, že jak samotná bohoslužba, tak i život těch, kteří jsou na ní přítomní, mají být libé a příjemné samotnému Bohu. Stejně tak kouř, který stoupá od země nahoru, má symbolicky ukázat, že to, co se odehrává při modlitbách zde na Zemi, směřuje do nebes k Bohu a On tyto lidské prosby slyší.

Symbolika okuřování je ve východních církvích ještě více a detailně rozvinuta, ale i v římskokatolické liturgii zůstalo několik symbolů: trojitým zhoupnutím se okuřuje vše, co představuje nebo připomíná samotného Boha: kniha Písma Svatého, kříž s Ježíšem anebo proměněná chlebová hostie. Naopak jedním zhoupnutím na každou stranu se okuřuje kněz či přítomný lid v kostele. Tito se mají před úkonem i po úkonu okuřování sklonit.

Pokračování Všeobecných pokynů k Římskému misálu ↓

OČIŠŤOVÁNÍ

278. Kdykoli na prstech ulpí částička hostie, zvláště po lámání nebo podávání věřícím, kněz otře prsty nad paténou nebo si je omyje, když je to třeba. Stejně tak posbírá částičky mimo paténu, pokud se nějaké vyskytnou.

279. Posvátné nádoby čistí kněz nebo jáhen anebo ustanovený akolyta po přijímání nebo po mši, pokud možno u abaku. Kalich se čistí vodou nebo vodou s vínem, které pak vypije ten, kdo ho čistí. Paténa se obvykle otře purifikátorem.

Je třeba dát pozor, aby zbytek krve Kristovy po podávání přijímání byl ihned úplně vypit u oltáře.

280. Upadne-li hostie nebo nějaký úlomek, uctivě se zvedne; ukápně-li trochu krve, umyje se místo, kam ukápla, vodou a tato voda se potom vylije do sakrária umístěného v sakristii.

Slavnostní otevření c. k. státní dráhy Praha – Olomouc v roce 1845 (pokračování v popisu zahajovací jízdy)

str. 89, slp. 1

V každé z početných zátočin Orlice se otvírá nový a půvabný pohled na krajinu: tu temná propast, jinde

str. 89, slp. 2

poklidná víska, která se jen nesměle uhnízдила pod lesnatými vrchy, tu trosky „Braného hradu“ nad Brandýsem, zničeného za husitských válek, jinde z lesního zátiší vystupující skalnaté stěny, které ohraničují zdejší lučiny a zároveň zužují řečiště Orlice. Tyto skály vystupují po stranách horského hřebenu, který je náhle prolomen 131 sáhů¹ dlouhým Choceňským tunelem, který je současně výjezdní branou z tohoto nádherného údolí. Na druhé straně tunelu trať protíná park, v němž se nakrátko otevírá průhled na hezký zámek knížete Kinského.

Po krátkých zastávkách na nádražích v Chocni (kde do vlaku přistoupila Jeho Excelence pan státní a konferenční ministr hrabě Kolovrat),² Zámrsku a Moravanech, kde byl slavnostní vlak vždy velkolepě přivítán, chvátila nyní celá souprava do stále rovinnatější krajiny podél Labe. Již z dálky zvěstovala

str. 90, slp. 1

mohutná ruina Kunětické hory, že nablízku jsou již Pardubice. Přivítání na pardubickém nádraží bylo věru velkolepé. Zahřměly kanóny, nastoupily i oddíly ostrostřelců z Chrudimi a Hradce Králové, jakož i jednotky pohledných hulánů z Coburgu. Několik mil podél trati bylo lemováno četným obecnstvem, mezi ním i mnoha krásnými dámami.

Prostorná osobní hala nádraží byla proměněna na elegantní jídelnu a strop nad stolem pánů arcivévodů byl vyzdoben slavnostní stánovou dekorací. Když pak nadešel čas oběda, našel každý host pod svým přiborem i pozvánku k českému plesu, který byl přichystán

v Praze na Žofíně na počest zahraničních hostů. Zahájení oběda bylo okořeněno oslavnou básní z pera starosty Benešovského, která byla rozdána mezi hosty. Po celou dobu hodování

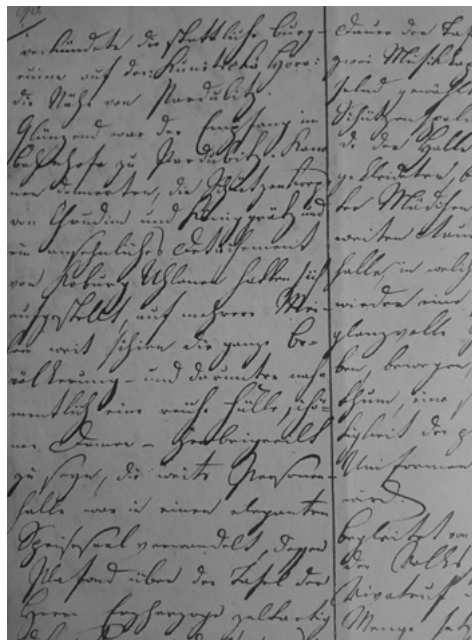
str. 90, slp. 2

prováděly dvě hudební kapely střídavě vybrané skladby. Rozlehlý prostor nádražní haly lemovaly špalíry střelců, na jejím konci pak stála bíle oděná a květy ozdobená děvčata. Jen stěží se zde znovu sejde tak skvělá a vybraná společnost, jen stěží se zde rozvine takové bohatství barev a pestrost skvostných uniforem!

Foto, transliterace, transkripce a překlad:
PhDr. Miroslav Kunštát, Ph.D.

¹ Tj. cca 248,4 m.

² František Antonín Kolovrat – Libštejnský (1778–1861), v letech 1836–1848 člen rakouské Tajné státní konference ve funkci státního a konferenčního ministra (tato rada byla de facto nadřazena státní radě a byla nejvyšším poradním sborem panovníka). V r. 1848 se umírněným liberální Kolovrat (mj. častý oponent Klemense Lothara Metternicha) nakrátko stal i prvním rakouským konstitučním ministerským předsedou.

Úklid kostela / 4. 1. 2025

Stejně jako je správné, aby pořádek v bytě a domě nebyl pouze záležitostí jednoho člena domácnosti, příp. placené uklízecké služby, stejně tak je záležitostí nás všech, kteří do kostela chodíme, abychom si ho udržovali v provozním pořádku. Jednou měsíčně se proto střídáme ve službách, které naše bohoslužební prostory potřebují: zatímco jedni vytírají podlahu a lavice, další vysávají koberce, utírají prach na obrazech a sochách, jiní srovnávají kancionály a další pracují na toaletách anebo venku na schodech, aby zase celý měsíc mohla farnost přicházet do čistého a upraveného chrámu. Mělo by proto být samozřejmostí, že každý farník aspoň jednou ročně přijde s úklidem pomoci.

Tříkrálová sbírka / 5. a 12. 1. 2025

Tříkrálová sbírka patří k těm nejstarším a nejtradičnějším v našich geografických končinách. Vychází se z evangelijního textu, který zmiňuje, že králové přinesli Ježíškovi dary. A tak se už někdy ve středověku začalo chodit koledovat od domu k domu, přičemž koledníci nosili v náručí vyřezávané anebo kartonové betlém a zpívající postupně klepali na dveře jednotlivých domácností. Peníze, které koledníci dostali, se pod dohledem starších lidí co nejspravedlivěji rozdělovaly mezi nejnuznější v jejich obci. I letos můžeme potkat na pražských ulicích koledníky, kteří do zapečetěných krabiček sbírají milodary jak pro sociální projekty církve, tak i pro charitativní činnost jednotlivých farností.

Slavnost Zjevení Páně / 6. 1. 2025

Východní církve tento svátek prožívají více spirituálně, protože v něm spojují tři události: zjevení Boha v lidské podobě, kdy se jako Ježíš narodil v palestinském Betlémě, dále zjevení Boha pohanům, když k němu přišli mudrci z dalekého Orientu a poznali v něm svého Vykupitele, ale rovněž zjevení dospělého Krista přihlížejícím Židům, když vstoupil do Jordánu a Jan ho pokřtil. Tato trojnásobná zjevení jsou oslavována jako veliký svátek, doprovázený ukončením šestitýdenního půstu a bohatou liturgií. V západní církvi máme dnešní svátek spojený pouze s návštěvou tří

králů a s požeňáním vody, křídly a zlatých předmětů. Následně pak můžou jednotlivé rodiny toto požeňání přenést i do svých příbytků.

Úklid kostela po Vánocích / 14. 1. 2025

I když kostel pravidelně uklízíme při jeho běžném užívání, po skončení vánoční doby odklízíme z kostela zvlášť výzdobu, která nám zpříjemňovala jedno z nejhezčích liturgických období. Je potřebné toho udělat hodně: opatrně složit vánoční stromky, z nichž se předtím odebere elektrické osvětlení, vynést je z kostela ven, dále pečlivě složit, zabalit a uložit do krabic každou jednu sádrovou figurku z betléma a poodnášet na místo, kde budou až do následujících Vánoc v roce 2025. A pak ještě vše zamést, vytrít a vyluxovat. Tento večer vyžaduje hodně ochotných srdcí a šikovných rukou. Nejen muži, ale i ženy a děti se mohou do této povánoční aktivity zapojit. Čím více nás bude, tím rychleji budeme hotovi.

Koncert podané ruky / 26. 1. 2025

Je už téměř desetiletou tradicí, že se vždy na konci ledna, kdy se ve všech farnostech a sborech modlí za jednotu křesťanů, v kostele svatého Gotharda koná přibližně hodinový koncert duchovních písní a melodií. Do benečského katolického chrámu jsou na tuto událost pozváni duchovní i věřící ze všech křesťanských komunit na Praze 6, kterým při této příležitosti můžeme vedle sebe nabídnout místo k sezení, společnou modlitbu Otčenáš a na závěr také symbolicky podanou ruku.

MŠE SVATÉ V KOSTELE SV. GOTHARDA

úterý	17:30
středa	17:30
čtvrtek	6:30
pátek	17:30
neděle	9:00, 10:30

ÚŘEDNÍ HODINY V KANCELÁŘI

středa	14:30–16:45
--------	-------------

OTEVŘENÝ KOSTEL

pátek	15:00–17:00
-------	-------------

ZPOVÍDÁNÍ

30 minut před každou mší kromě prvního pátku a neděle

PRAVIDELNÉ AKTIVITY

zkouška pěveckého sboru	pondělí 18:30
náboženství (5–8 let)	úterý 15:00
náboženství (3. třída)	úterý 16:00
náboženství (10–15 let)	úterý 17:15
modlitba růžence	úterý a pátek 17:00
biblický večer	středa 18:15

AKCE MĚSÍCE LEDEN 2025

1. 1.	Nový rok, slavnost (9:00; 10:30)
3. 1.	výstav Eucharistie (17:00)
4. 1.	úklid kostela (8:00)
5. 1.	Tříkrálová sbírka (9:00; 10:30)
6. 1.	slavnost Zjevení Páně (17:30)
6. 1.	Modlitba za Guatemala (18:15)
14. 1.	úklid kostela po Vánocích (18:15)
16. 1.	zasedání Ekonomické rady (18:00)
17. 1.	pracující matky (18:30)
19. 1.	příprava k biřmování (15:00)
21. 1.	příprava na společný život (18:30)
22. 1.	zasedání Pastorační rady (17:30)
26. 1.	Koncert podané ruky (17:00)
28. 1.	setkání kostelníků a pomocníků (17:30)

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Na provoz farnosti a její opravy lze přispět pravidelnou kostelní sbírkou, ale i elektronickou platbou prostřednictvím QR kódu, jenž se nachází na zdi u vchodu do kostela, na webu farnosti v sekci Kontakty anebo i zde na této stránce: stačí ho načíst v aplikaci mobilního bankovníctví. Variabilní symbol pro dar farnosti na provoz a konkrétní akce je: 5052018.

100 Kč

200 Kč

500 Kč